

[Augsburg], 13. August 1556

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 263.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Non tu solus es qui recta quam versa malis, sed nos quoque ipsi, quos inter versores
 nonnulli aliquid esse putant, peruersè fortasse, sed tamen putant. Multa certè peruerimus
 hactenus, quae omnia vno disticho excusata esse volo quod ante annos 12 nescio quae
 Minerua in mentem mihi dedit. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον

Vertere si nequeo, certè peruertere possum.

Vna igitur totum syllaba perdet opus?

Sed aliud est typographorum iudicium, qui e versis quam e rectis longe plus emolumenti
 capiunt. Nam graeci autores distrahi non possunt, sed filijs et nepotibus ἄχρηστα κειμήλια
 relinquuntur. Hortatus tamen sum Oporinum quem obtemperaturum non arbitror. Neque
 Zonaras edi graecè posset, nisi Fuggerus partem sumptuum sustineret. Peruerti iam miserum
 monachum aequè vt Cornarius Platonem. nunc in emendando sum. Dici non potest quam mihi
 displiceam, quam iejuna et arida et salebrosa mihi videatur oratio mea, et planè scopae
 dissolutae et arena sine calce. Sed quid faciam? ἀταξία scriptoris aptas connexiones non
 admittit, breuitas gratia caret, ταυτολογίαι molestae sunt, τὰ παραλειμμένα πλείω τῶν
 εἰρημένων stomachum mouent. Restant ea quae apud alios scriptores, vt arbitror, non inuenias,
 quae non sanè nulla sunt, quae nisi opus vendibile fecerint, μάτην ἐταλαιπωρήσαμεν δυσκλείας
 ὀναπλησθησόμενοι, καὶ μωρίαν ὄφλησοντες. Sed vtut ceciderit, pecuniola promissa me
 solabitur, aduersae valetudinis et fortunae, quas αἱ τῶν ἀστέρων περιόδοι οὐκ εἰς μακρὰν
 ἀπειλοῦσι, συκίνη τὶς ἐσομένη ἐπικουρία. μέχρι τοῦδε γὰρ τὰ δεδαπανημένα πλείω τῶν
 εἰλημμένων γεγένηται. Quae misisti, Bamgartnero redditia sunt. Quin omnibus in rebus libens
 morem tibi geram, dubitare noli. Quae Fuggeranis procuratoribus tradenda curas, rectiss[ime]
 curantur. ἐπιστόλια verò mea tot intercidere miror, ἀλλ' ἵσως διὰ τὴν σμικρότητα ἐκπίπτουσιν
 ὀμελούμενα. Contra Turcas nostri οὐκ οἶδ' ὅ, τι κατωρθωκέναι λέγονται, μικρὸν μὲν οὖν τι,
 μᾶλλον δὲ καὶ οὐδὲν, ἀν σύγκρισις πρὸς τὰ ἀπολωλότα γένηται. τίς γὰρ ἀν εἴη τῶν βοηθῶν¹ εἰς
 τέλος ὠφέλεια; τῶν ἀεὶ σχεδὸν συγκοπτομένων. Sed ad salebras monachi mei est redeundum.
 In dies enim expecto Oporini tabellarium qui me hac miseria liberet ex parte. Vale. Idibus
 Augusti natali meo. 1556.

Hiero[nymus] Wolfius.

¹βοηθῶν] recte: βοηθειῶν.